

Grotesque ~ A Gotik Epik

dening GE Graven

Bab X

Neraka lan Sajarah saiki wis gegandhèngan kaya dosa-dosa sing wis suwé ngganggu Babilon sing kuwasa. Kaya sing kedadeyan ing taun 1331, sawijining candhi sing sepi ing Tiongkok Tengah njeblug, lan saka rahasia sing paling dijaga, manuk mati nggawa pesen Lucifael ing saindenging tanah. Sajrone pitulas taun sing nggegirisi, ambune pembusukan sing ora enak nyebar ing Kraton Mongolia minangka miasma sing gaib lan ganas— Penyakit Iblis yaiku *Maut Ireng*. Mancar saka tengah bawana, ramuan mematikan Lucifael terus ngrusak Kraton Asia sing jembar, lan ing taun 1347, gelombang kematian lan penyakit wis nyebar menyang pesisir kidul paling dhuwur, tekan Segara Ireng. lan kutha pelabuhan Kaffa ing Genoa sing isih anyar.

Segara Ireng - Kaffa - Oktober 1347

Sawisé ditemokaké déning Genoa babagan rute perdagangan kabèh banyu menyang Wétan Adoh lan Krimea, pelabuhan laut Asia Kaffa wis berkembang dadi gapura sing maju kanggo para pedagang Genoa sing nglumpukake barang-barang langka lan ora ana regane saka Jalur Sutra Mongolia lan ngirim menyang macem-macem kerajaan ing saindenging Eropa. Nanging, ing dina-dina pungkasan taun 1347, Jalur Sutra ngirim hadiah sing rada béda kanggo para pedagang Genoa sing semangat: *Wabah Bubonic*.

Kutha Kaffa sing dikubengi tembok langsung nutup gapurane, nglindhungi awake dhewe saka infeksi luwih lanjut nalika, ing papan liya, wong Mongolia bosok, tanpa mandheg lan ewonan. Kabar ala saka pedagang Genoa nyebar kanthi cepet kaya penyakit kasebut—kabar yen wong manca saka Kulon wis nggunakake '*sihir Kristen ala*' kanggo nguncalake *Ibune Kabeh Kutukan*. nguwasani Mongolia. Mula, para panglima perang sing isih urip padha nglumpuk kanggo mbentuk tentara Tartar Mongolia sing nyerang kutha sing dibentengi kanggo nyoba ngusir kewan kolonial kasebut, bali menyang segara, saka ngendi asale. Nanging, kanthi barisan panah sing trampil, tombak, lan strategi sing unggul, Kaffa ngaku duwe tanah Krimea.

Pedésaan sing biyèn tentrem alon-alon owah: ing ngendi ambune godhong-godhong gugur sing seger lan swara manuk-manuk nyebar ing alas sing ora rusak, udhara saiki nggawa swara lan ambune konflik sing saya tambah— kuku sikil sing gemuruh ing lemah beku— kulit, kringet, sampah, lan bosok sing isih ana— jeritan sing adoh lan kewan sing niup. Wiwitane sporadis, serangan ing kutha kasebut saya teratur lan galak nalika kampanye berkembang. Nanging, wong Genoa bisa nyegah wong Mongol sajrone telung sasi sing angel—nganti wong Tartar ngikis benteng Kaffa kanthi gelombang demi gelombang wong Mongol sing dendam, nyerang, njerit, lan paling terhormat. Ing musim semi taun 1347, nalika cuaca anget lan ceri Kembang-kembang mekar, getihe wong Genoa mili saka tembok kuthane dhewe. Amarga kekurangan bekal lan tenaga, para pedunung sing kandas nampa akibat sing ora bisa dihindari—yaiku wong Tartar meh ngrebut kutha kasebut.

Nanging ombak perang owah, nalika Tartar ngalami nasib sing ora biasa lan mungkin disengaja dening Gusti Allah. Angin malih lan ambegan panas Lucifael nyebul tentara sing nyerang nalika wabah pungkasane nyusup menyang barisan tentara Tartar. Sajrone sawetara dina, kabeh pedésaan mambu bosok saka wong Mongol sing wis bosok, lan, sajrone pirang-pirang liga ing saben arah, asap daging manungsa sing ngobong ngrusak udhara. Kanthi rasa isin, para Panguasa Tartar ndeleng jumlah sing akeh banget ambruk, nalika kabeh legiun tiba; kembang, ireng, lan rusak amarga penyakit.

Ora nggumunake yen wong Tartar padha nandhang sangsara lan isin amarga kahanane sing lagi ringkih—dheweke ngajeni banget babagan budaya lan agama; dihormati kanthi pakurmatan sing luwih gedhe tinimbang rasa wedi yen urip bakal ilang. Umume wuta amarga gagasan sosial sing ketat, sing digarisbawahi dening indoktrinasi sing ora owah sajrone pirang-pirang abad, para prajurit Mongol mung ngajeni siji cara urip lan mung nampa siji cara pati. Kanggo wong Mongol, urip lan pati iku ireng lan putih, tanpa kebingungan babagan martabat lan aib. Kanggo dheweke, pati ing perang iku pakurmatan, ora kaya pati amarga penyakit, sing ngisin-isini kabeh kulawargane lan selawase nandhan

wong-wong sing slamet kanthi stigma sosial babagan garis keturunan sing ora suci.

Nalika akeh wong Mongol sing lara demam, lara amarga nduduhake tumindak sing paling terhormat pati, dheweke nyerang tembok Kaffa kanthi serangan bunuh diri gedhe-gedhe. Wong-wong sing ketinggalan jaman, sing ringkih banget kanggo perang, kesandhung maju lan ngadeg ing ngarep benteng kaya wong-wong sing ora becus lan pengemis sing duwe martabat, ngidam-idam panah Genoa sing apik kanggo ngredakake penderitaan lan nylametake kulawargane saka kamulyan sing ora bisa dihindari lan ora dihormati. Mungkin, kanthi cara nebus dosa, para prajurit Tartar mbuwang awake dhewe menyang dasar benteng kutha, ngorbanake jumlah sing luwih akeh kanggo tangga daging sing terus berkembang sing kebak laler, ngidini kanca-kanca Mongol menek sisa-sisa sing paling misuwur lan menek tembok.

Nalika dina-dina saya suwé—nalika srengéngé surup ing mburi langit sore lan angin pesisir tumuju menyang segara, para penjajah Genoa klelep ing ambune sewu wong sing Tartar sing lagi ngresula. Nanging, dheweke tetep njaga kuthane, ndedonga supaya pageblug kasebut pungkasane bisa mateni kekarepane rakyat Mongol. Sanajan cacah lan benteng ora ana, Wektu dudu sekutune kanggo salah siji tentara, amarga wong Genoa cepet banget kekurangan bekal kaya pageblug sing mateni prajurit Tartar sing nembe direkrut. Dadi, katon kaya-kaya kaloro tentara kasebut wis padha macet.

Nanging, kaya sing wis dingerteni Sejarah; saben-saben nggunakake Seni Perang, Manungsa mung dadi pion sing bisa dibuwang. Sawise kabeh, *Seni Perang* dudu rancangan donya—iku mung penemuan ilahi, sing digawe sadurunge Neraka dibangun, nalika legiun Malaikat swarga wis nyiapake awake dhewe kanggo nglawan sedulur-sedulure ing donya: para Pengawas, karo *Kepala Sepuluh*. Lan salah sawijining Sedulur Malaikat, utamane, ngerti babagan rancangan perang. Kaya Malaikat Apollo, Lucifael uga minangka salah sawijining Malaikat sing paling utama lan disenengi Gusti Allah, lan ngerti sebagian besar Rancangan Agung-Ne, kalebu Seni Perang lan Penaklukan. Nanging ora kaya tibane Apollo sing rada anggun saka Rahmat, langsung sawise tibane, Lucifael nggunakake kawruhe sing cetha babagan penciptaan lan karusakan kanggo mengaruhi Manungsa, menehi dheweke alat lan strategi anyar kanggo nglancarake perang sing luwih efektif marang sedulur-sedulure—meriam, panah dawa, lan panah bodkin sing nembus waja mung minangka piranti karusakan paling anyar sing dirancang liwat bisikan intim saka saran jahat dheweke. Saiki, dhèwèké mbisiki rahasia anyar lan, sepisan manèh, seni perang wis berkembang nganti kalebu konsep anyar Lucifael sing mbebayani. Nalika dhèwèké nginfeksi kuping para Panguwasa Tartar sing lagi sekarat nganggo bisikan-bisikan jaban, babagan strategi pamusnahan manungsa sing rada kejem: *perang kuman*.

Nekad ngusir wong Genoa, lan kanthi wahyu anyar saka Lucifael, para Bangsawan

ngundang armada sing dumadi saka telulas ketapel paling gedhé, mrentahake pasukané kanggo nguncalake Mayit-mayit kanca-kancane sing gugur sing wis kena kontaminasi dilebokake ing tengah kutha sing ditutup. Kasebar rata ing tembok Kaffa, mesin-mesin pati ora tau mandheg. Awane wengi, tanpa mandheg, pasokan wong Mongol sing kena wabah sing ora ana enteke tiba ing kutha Genoa, nabrak gendheng lan ngremuk wong-wong sing liwat. Kanthi kecepatan pangiriman sing ora becik, para penjajah ora bisa ngobong mayit-mayit kasebut kanthi cepet kaya wong Tartar sing mbuwang menyang tembok. Lan ambune rambut lan kulit sing kobong nyampur karo ambune daging bosok sing wis ana, ngisi pemukiman sing ditutup kanthi ambu sing nyesek. Neraka ngebaki Kaffa. Ing ndhuwur pang wit ceri sing paling dhuwur, gagak siji-sijine muni kaping pindho—lan maneh.

Diubengi, lan meh kabeh perbekalan wis entek, Kaffa nyiapake armada telulas kapal paling gedhe kanggo pelayaran samudra, nyiapake kanggo budhal kanthi cepet. Para pelaut, prajurit, lan pedagang Genoa ngrampok bandha kutha kasebut, ngisi bodega kapal kanthi kabeh sing ora ana regane: emas lan perak; giok Asia lan watu kerajinan; kulit sing disamak lan wulu sing dibundel; permata kasar lan permata langka; lan tong rempah-rempah lan parfum. Lan nalika wis ngisi lambung armada kanthi lengkap, dheweke nglucuti papan saka struktur kayu kutha, nutup dek kapal nganggo tembok sing luwih dhuwur kanggo nampung kargo tambahan sing isih ana. Kanthi kutha sing paling larang regane entek, rolas kapal metu saka pelabuhan ing sangisore jubah peteng. Para k... saka pasukan kaping telulas tetep ana ing mburi. Kanthi ngobong kutha kanthi temen-temen, dheweke ninggalake geni sing nggegirisi saka bangunan-bangunan sing kobong nalika nyusul armada sing mundur.

Santa Godeberta minangka kapal paling gedhé lan paling layak laut saka telulas kapal roda gigi. Balok melintang kolom sing gedhé banget ngepung lambung papan klinker sing dikuatake kaping pindho, lan, kanthi tiang, pekarangan, lan layar sing dhuwur, dheweke ngiringi armada abot menyang Genoa. Kru kapal wiwit ngowahi dek kanggo nyakup papan sing dipinjam saka bangunan Kaffa sing mbentuk tembok sing dhuwur ing ndhuwur meriam. Kanggo nyiapake ombak gedhe, jepitan logam nambatake jaring tali sing ngamanake kargo sisih ndhuwur sing akeh banget.

Luwih gedhé tinimbang umumé kapal dagang sing nglayar ing samudra, kapal iki minangka konstruksi paling anyar lan dadi kebanggaan para tukang kapal Genoa. Quarterdeck awujud U ngadeg ing ndhuwur buritan sing ditutupi kargo. dek lan, ing ndhuwur dek ngarep, dek haluan sing bisa nampung ngluwihi haluan sing gagangé lurus. Sanajan tanpa puluhan ton muatan Kaffa, dheweke mindhah meh satus patang puluh papat ton banyu. Dheweke pancen kewan segara, yen tau ana. Nanging, dheweke ora kosong, nanging kebak banget, wetenge abot banget ing banyu lan rolas lawang dayung sing ngrangkul ombak segara. Iku mung lelungan kaping wolu saka Kaffa menyang Genoa lan isih bakal dadi beban sing paling abot. Wis rampung.

kapasitas sing dirancang, apes utawa salah itungan sing paling sithik bisa nggawe dheweke lan rong puluh papat pelaut njerit menyang dhasar samudra. Ing sangisore kemul lintang-lintang esuk lan ing angin segara sing ajeg, Santa Godeberta mimpin armadane sing kebak muatan ngliwati Segara Ireng sing tenang lan menyang cakrawala peteng arah mulih .

Rolas kapal dagang sing kebak muatan layar kanthi abot ing garis banyu sing cendhek; lan kayu lambung sing kebacut kenceng nggremet lan nggremet ing cipratan banyu segara sing ngobah; lan ambune banyu asin lan bosok isih ana ing lambung sing kebak bandha. Pria, wanita, lan bocah-bocah nutupi saben inci kapal. dek-dek kapal, nanging ora ana tembung sing diucapake—bayi -bayi ing kapal wis lemes banget kanggo nangis. Pancen, para penjajah Genoa wis lolos saka mayit-mayit Tartar sing mabur karo kabeh bandhane lan ninggalake mungsuh-mungsuh Asia sing meri mung kanggo nampa warisan bumi sing gosong. Nanging, sanajan katon resik lan gampang lolos, dheweke ora nggatekake campur tangan Malaikat—nalika Lucifael duwe andil ing Sejarah, dheweke nandur oyot-oyode, asring nggawe masa depan kanthi wawasan sing pait lan legi. Wong Genoa wis aman adoh saka Kaff nanging dheweke gagal uwal saka nasibe sing nggegirisi, sing wis diatur dening Lucifael kanthi licik. Mung sawetara dina sawisé pelayaran, anggota armada tiba-tiba lara parah. Para pelaut sing isih urip nggulingake korban jiwa menyang segara nalika ngkarantina wong-wong sing saya lara ing ngisor dek kapal. lan cedhak mburi kapal-kapale. Dheweke tuku wektu sing cukup kanggo nyegah penularan sing mbebayani, nyiram dek nganggo ember banyu asin kanggo ngumbah limbah lan cairan sing metu saka wong sing kena infeksi. Sanajan wis ditrapake kanthi tepat, dheweke ora ngerti yen kanca-kancane kurang dadi sumber infeksi tinimbang saka penumpang gelap sing ndhelik ing sangisore dek kapal.

Lan nalika armada ngubengi

Ing pucuk paling kidul Italia, sing sekarat luwih akeh tinimbang sing isih urip meh loro banding siji. Ing dalam, kapal pelaut sing ngobong Kaffa nganti tekan lemah wis tiba saka armada, ngambang tanpa tujuan nalika surut menyang cakrawala samudra sing rata. Rolas kapal kasebut maju kaya peti mati sing terus-terusan ngambang, nyabrang segara sing tandus lan mung didorong dening kepinginan kanggo ndeleng pelabuhan Genoa. Nanging, rasa putus asa pungkasane ngukir arah segara Santa Godeberta. Amarga para pelaut sing gagal nglakokake tali-tali lan Genoa isih adoh banget kanggo layar, dheweke ngayunake haluan lan armada menyang pelabuhan paling cedhak Messina, Sisilia.

Kanthi mung rolas kapal dagang sing saya surut, diawaki karo akeh pelaut sing mlayu lan sawetara pelaut sing lagi sekarat, Armada Kematian Ireng bakal slamet saka Sejarah lan dikenang minangka armada paling mbebayani sing tau layaran ing perairan Eropa. Lan saka banyu ing ngisor bumi, Lucifael nyeungsemake.

Cangkem Gunung

Srengéngé surup ilang ing mburi mendhung pungkasan mangsa gugur sing surem, ninggalake wengi ireng lan adhem sing ora cocog karo mangsa kanggo nginep ing jantung Prancis. Pang wit retak; asu nyalak; nanging, ora ana swara liya sing ngganggu wengi sing sepi lan sepi. Ing ngisor lemah, swara ambegan bocah lanang sing sesek keprungu liwat pepeteng nalika, ing jero weteng Mountain Mouth, ana sosok nganggo jubah sing berjuang munggah ing dalan sing tajem lan menyang gua, kandung kemih banyu sing diisi ulang nyampirake ing pundhake. Bayangan kasebut ngeculake kandung kemih cedhak tembok guwa lan ngalihake perhatian menyang geni sing saya suda. Kayu seger lan geni anyar nuduhake Lazarus, tudunge saiki diselipake ing sabuk tali. Rambut ireng dawa ngbingkai raine bocah lanang sing reged lan surem, mripate kedhip-kedhip kaya safir sing sumunar ing cahya geni. Saliyane kabut ambegan sing ajeg, mung gerakan pupil mata sing nandhani wayahe sing ora obah, bengkak lan nyusut ing cahya geni sing berjuang.

Lazarus lungguh ing watu. Kanggo ngusir hawa adhem sing wis suwe ngebaki awake, dheweke nutupi awake nganggo jubah, nyangga sikile ing areng sing murub, lan ngangetake tangane ing cahya anyar. Nanging, geni kasebut saya mundhak, Geni muni banter, lan pupil mata Lazarus katon kaya bolongan cilik ing bunderan biru. Dheweke mlaku adoh saka panas neraka sing saiki ngobong kabeh rasa adhem saka gua. Langit sing dhuwur, warna oranye, lan bayangan sing obah-obah nari ing antarane sewu kelelawar sing nempel ; kabeh, mripate sing akeh banget nggambarake cahya geni kanggo niru langit peteng kebak lintang-lintang sing kerlip-kerlip. Kumelun mumbul munggah, nglumpuk ing langit-langit gua. Sakepel kelelawar mabur lan ngubengi guwa. Lazarus nyopot tudung saka sirahe lan mriksa kabut ambegane, sing wis ilang. Kelelawar liyane obah ing guwa sing cepet anget.

Bocah lanang mau ndeleng kelelawar nalika ninggalake geni lan munggah ing deretan teras sing ora teratur, mlaku menyang wilayah ndhuwur guwa, sok-sok noleh kanggo mriksa saka titik sing luwih dhuwur sadurunge nerusake pendakian . Segara mripat ireng sing kaya manik-manik ngawasi gerakane munggah kanthi ajeg; nanging, kelelawar ora mlayu kaya sing dikarepake. Nanging, dheweke tetep teguh ing langit-langit, katon kepengin weruh Lazarus kaya dheweke. Bocah lanang mau narik awake dhewe menyang ndhuwur pinggiran sing paling dhuwur. Dheweke ngadeg lan nglurusake jubahe nalika mriksa atap guwa, kanthi akeh mripat sing mandeng.

“Kowé anget?” pitakoné banter. “Apa kowé gelem mulang aku?” Swarané bocah lanang sing dadakan keprungu saka bolongan mau lan sawetara kelelawar tiba saka sarangé lan gabung karo kelelawar liyané sing wis ngubengi guwa. Kelelawar liyané uga melu lan guwa mau obah karo swiwi sing mabur .

Sakabèhé, koyoné wong-wong mau genti-genten nduduhaké kabecikané marang koloni nalika wong akèh padha ngadeg minangka hakim swarga kanggo ngetung kemampuan udara demonstiran paling anyar . Lan sanajan ora diadili, Lazarus mesthi ngawasi wong-wong sing milih mabur.

Akhire, bocah lanang mau nyopot klambine. Kanthi anteng ing pinggir, dheweke ora lungguh ing apa-apa, kajaba cawat lan sarung tangan. Swiwine sing apik banget kaya kelelawar mbukak lan mbukak, dheweke niru gerakan swiwi guru-gurune sing cilik. Sanajan saben kelelawar beda, Lazarus ngerti saka iku yen, nalika mabur, gerakan swiwine padha karo liyane —swiwine ngrangkul lan mabur nalika munggah, swiwine atos lan mbukak kanthi alon dadakan, lan swiwine nyelip kanggo nyilem cepet. Mripate sumunar; swiwine mabur ing udhara; otakne kobong nalika dheweke mikirake metodologi kasebut— akeh bentuk lan metode sing dibutuhake sing ditampilake kanthi jelas ing seni mabur kelelawar. Dadi kedadeyan, sajrone meh kabeh wengi, dheweke sinau saka kanca-kancane ing guwa.

Jam sadurunge subuh, kelelawar-kelelawar wis nutup mripate sing ireng kaya manik-manik, nyerah marang alam lamunan sing kebalik, lan Lazarus pensiun saka pelajaran sore. Kesel, luwe, adhem, lan swiwine lara, Lazarus nganggo jubah maneh lan mudhun maneh menyang lantai guwa. Dheweke ngobong geni lan nglumpukake panganan saka karung bekal. Pungkasane, dheweke lungguh ing watu ing ngarep geni seger, ana kandung kemih ing sandhinge, lan dheweke mangan roti pipih lan potongan daging sing diawetake nganggo uyah kanthi rasa luwe. Owah-owahan ing bayangan narik kawigatene.

Mripat kuning sumunar!

"Hiss!" Lazarus ngidoni pangananane, tiba saka watu, lan mundur nalika, ing njero lawang guwa, sepasang mripat sing sumunar tanpa gandhengan katon ngambang ing pepeteng.

Kaya rembulan kembar, sing ngambang cedhak lantai guwa, bola-bola kasebut kobong ngliwati Lazarus nganggo cahya geni sing mantul.

"Sapa sing menyang kana?" Lazarus kasil takon, kupinge kebalik lan mripate mblalak. Mripate ora tau kedhip-kedhip. Lazarus ngambu udhara lan ngangkat kupinge kanggo nemokake ambu samar lan ambegan ora teratur saka kewan sing uga ngambu udhara.

Banjur ana babi ireng ngorok lan metu saka bayangan lorong. Lazarus nggresah lega. Dheweke ngadeg lan nyikat bledug saka jubahe, karo mesem. "Lho, "Kowé kuwi babi! Aku wis tau ndeleng sing kaya kowé—ing buku!" Celeng sing wedi mau mlayu menyang lawang guwa, nanging mandheg lan noleh maneh menyang Lazarus.

"Aduh, aja lunga! Aku ora niat jahat karo kowe. Aku arep lungguh saiki." Lazarus nyender ing watu lan lungguh meneng. Celeng mau noleh menyang Lazarus lan mlaku sawetara langkah cilik, ngambu hawa nalika dheweke mandheg.

"Kowé luwe, ta?" pitakoné Lazarus. Dhèwèké ngangkat potongan daging saka cedhak sikilé lan ngaturake kanthi cahya sing apik. "Ayo. Mangan." Celeng mau njaga jarak.

"Mangga." Lazarus mbuwang daginge mung sawetara kaki saka kewan kasebut. Kewan kasebut ndeleng Lazarus lan sisa panganan kanthi gugup; pungkasane kewan kasebut maju, ngambu, lan nguntal daginge. Banjur kewan kasebut mandeng Lazarus, kaya-kaya ngenteni maneh.

"Apa kowé uga seneng roti? Aku ora seneng —garing banget." Lazarus mbuwang roti pipih sing gedhé . Celeng mau njupuk roti mau lan mlayu metu saka guwa.

"Enteni! Aja lunga!" Lazarus ngoyak. Ing guwa njaba, dhèwèké mubeng pojok menyang lawang guwa lan weruh babi lanang lagi menek ing pucuk watu. Ing ndhuwur bukit, mega abang mbuka langit—mlethek esuk. Lazarus dumadakan mundur menyang pepeteng. Nalika semana dhèwèké lagi sadhar nèk dhèwèké wis kesel banget. Dhèwèké mlaku bali menyang guwa.

Sajrone minggu candhake, Lazarus nerusake piwulange, mbangun kekuatan ing swiwine kanggo ngangkat awake dhewe saka lantai; nanging kanthi swiwi sing isih ringkih banget kanggo nyangga bobote, Lazarus mung bisa nglumpukake penerbangan cendhek ing antarane ndhuwur watu lantai guwa.

Bareng karo owahing wektu, Lazarus melu jadwal sing padha karo kelelawar, turu ing wayah awan supaya dheweke bisa nyinaoni nalika kelelawar lagi aktif banget. Wengi saya adhem amarga ana embun beku sing terus-terusan, lan nalika tumpukan kayu bakar saya suda, dheweke ninggalake guwa kanggo nglumpukake kayu saka mburi Mountain Mouth. Nalika kumelun terus mumbul saka geni, saya akeh kelelawar ninggalake guwa kanggo nggoleki papan sing ora kaganggu ing papan liya. Meh seperempat kelelawar wis ilang, Lazarus wiwit weruh titik-titik garing ing langit-langit sing biyen ditutupi. Nanging, saiki, perhatian Lazarus ora mung kanggo kelelawar, amarga, sawise pelajaran lan pas wayah srengenge munggah, babi hutan saiki kerep menyang Mountain Mouth kanggo nedha bengi bareng karo dheweke. Lan nedha bengi, dheweke nindakake.

Sisilia - Pelabuhan Messina

Bocah lanang Sisilia sing nganggo klambi apik ngadeg cedhak pesisir nalika rombongan camar ngrubung dheweke njupuk pecahan roti. Rambute ireng dawa lan klambine sing mengkilat ditiup angin sing ajeg. Dheweke nyekel potongan manna pungkasan menyang langit, mripate ditutup ndeleng rai sing mesem. Camar laut nyopot manna saka driji lan dheweke narik tangane mudhun, ngguyu cekikikan. Bocah lanang kasebut ngiyubi mripate saka srengenge sing sumunar, driji nggandhengake ing bathuke nalika mandeng cakrawala samudra sisih kidul-kulon. Rong titik katon—banjur titik katelu.

"Mama! Kapal," bocah lanang mau mbengok saka ndhuwur pundhake karo nuduhake segara, "Papat!"

Lima kapal! Luwih akeh!"

Santa Godeberta mimpin armada kapal dagang sing abot menyang pelabuhan Messina. Kanthi buritan sing cendhek lan haluan sing dhuwur, dheweke nglewati segara sing ombake alon, kebak sisa-sisa kutha sing ambruk lan larang regane. Minangka kapal hantu, dek sing ditinggalake sumunar amarga cipratan banyu segara sing ajeg; nanging, tanpa kru sing katon sing ngatur araha. utawa layar, dheweke ora ngobah utawa mbengkong ing ombak samudra. Sanajan dheweke lungguh jero ing banyu, sanajan karo akeh banget muatan sing abot, mung sawetara kutu lan kranjang tikus sing bisa nuduhake bobot tangkapane. Ora luwih abot tinimbang sak karung beras, beban serangga lan tikus sing ora penting iki bakal bisa mecah geger mayuta-yuta wong; ngremuk pilar lan watu ubin saben kerajaan Eropa; lan ngratakake lumahing bawana kabeh.

Wong-wong sing mlaku lan liwat padha nglumpuk ing dermaga kanggo nyakseni tontonan langka ing jaman semana: armada kapal gedhe, sing koyone bisa layar sanajan ing samudra sing paling amba lan paling mbebayani. Atusan bocah lanang sing semangat lan petani sing reged padha ngantri ing dermaga. pelabuhan, ngupaya ngeklaim luwih akeh ruang dermaga sing sempit sing paling cedhak karo tiang tali. Dheweke padha rebutan posisi minangka wong sing direkrut kanggo bongkar muatan. Kanthi armada sing abot banget, dheweke yakin banget yen, saka wong-wong sing dipilih kanggo bongkar muatan, bakal entuk bayaran sing akeh sajrone pirang-pirang dina. Pakaryan wis kudu ditindakake. Para wong lanang padha sambat lan dorong-dorongan nalika para pegulat lagi ngukir bledug. Wong-wong padha ngebaki pelabuhan nalika wong akeh padha rame ing lurung-lurung. Kutha sing rame mau mandheg, mandheg kanggo ndeleng armada sing nyedhaki. Saya katon dening kabeh wong sing ana ing sacedhake, dermaga kasebut ora bisa ngamanake armada sing gedhe banget kasebut kanthi aman. Nanging, armada kasebut terus maju, ngalangi cakrawala kanthi anane sing saya tambah akeh.

Kapten Pelabuhan sing gagah prakosa lan loro tukang pelabuhane ngadeg ing ndhuwur papan kayu sing dhuwur banget sing madhep dermaga sing rame. Kapten sing frustasi ngobahake gendera abang menyang kapal-kapal sing lagi nyedhak, menehi isyarat supaya kapal-kapal mau uwal lan nyekel kenceng. "Bener, panjenengan leres, Pak. Kuwi dudu kapal kita—mungkin kapal Portugis," ujure salah sawijining tukang pelabuhan, karo merem ndeleng menyang segara.

Porter liyane nutul pundhak kapten sing wulune. "Dheweke wis teka, Pak." Wong lanang mau nurunake panji-panjine lan ndeleng saka pundhake lan nemokake barisan prajurit bersenjata sing nembus wong akeh. Sakabèhé, cahya srengéngé sing sumunar saka helm lan gerakan maju saka formasi sing dawa bisa uga nggambarake wujud cacing geni sing murub, mbelah segara sirah nalika mlaku menyang dermaga. Dheweke manthuk lan mbalikke perhatiiane menyang armada sing ora gelem nyerah, ngibarake panji-panjine minangka upaya nekat kanggo ngundang salam—nanging, ora ana asil, nalika Santa Godeberta nerobos wates njaba pelabuhan Messina .

Kekhawatiran kapten kasebut jelas banget kanggo para pandhe besi pelabuhan, sing uga ngadeg ing

rasa gumun marang armada, sing saiki nabrak dheweke kaya-kaya layar kanthi kuwat lan kuwat segara lepas. Kaya adat lan aturan kanggo dermaga sing aman kanggo kapal sing luwih gedhe kayata Layaré kudu cepet tekan platarané lan dayung kudu ditarik lan digunakaké nalika navigasi liwat pelabuhan. Nanging, mung separo layar Santa Godeberta sing dipasang ing plataran — liyane tetep mbukak lan kena angin. Tali tali utama sing kusut nggantung ing tiang lan platarané. Kanthi mung telu dayung sing obah alon-alon, layar-layar mau ora ngalangi kecepatané.

"Dheweke ngepung kita kanthi kenceng, Kapten," salah sawijining tukang pelabuhan nguwuh. "Ana segara dawa ing mburine!" Dheweke nuduhake kapal sing ngetutake ing mburine Santa Godeberta, layare kebak lan ora ana dayung. "Lan sing sabanjure—kaya tong sing muter ing papan— layare mbukak amba! Deloken dheweke, Kapten, dheweke mlayu amba "Bukak! Apa aku kudu nelpon?"

Kapten nutup cangkeme nganggo tangane, ngobahake gendera nalika mbengok menyang armada sing lagi nyedhak, sing saiki wiwit ngebaki teluk. "Avast! Kempalake rig-rig pekarangan! Ayunake gagang menyang buritan! Puter—"

Salah siji kapal ngremuk prau cilik, nyeret sebagian sisa-sisa prau nganggo jala dhewe, sing nyangkut ing haluan. Kapten ngeculake panji-panjine lan mrentahake tukang pandhe pelabuhan supaya nerusake panggilan kasebut.

Wong-wong mau mlumpat nuruti prentahe. Salah sijine noleh, njupuk palu logam sing digantung, lan muni lonceng tabung gedhe. Wong lanang liyane njerit ing ndhuwur swara tol sing banter, ngobahake tangane, mrentahake wong akeh supaya metu saka dermaga. Panik kedadeyan nalika wong akeh padha ngidak-idak awake dhewe kanthi kesusu supaya bisa mlayu saka pinggir pelabuhan. Prajurit sing njerit nyebar kanthi nekat kanggo mbentuk alangan.

Akeh mripate wong Messina sing mandeng Santa Godeberta nalika dheweke ngliwati ombak putih, ngetokake semburan samudra saka ngisor haluan gedhene —dheweke kaya monster segara sing arep nempel ing pantai. Kapten pelabuhan lan loro wonge mlumpat saka menara pengamatan nalika deretan papan lan tiang dermaga njeblug ing sangisore bobot kapal sing kebak. Kabeh pelabuhan goyang amarga kekuwatan tabrakan kasebut. Menara sing remuk ambruk ing ndhuwur wong akeh nalika kapal kasebut kandas, ngebaki barisan prajurit lan ngremuk dheweke menyang pesisir. Ora let suwe Santa Godeberta ngadeg ing ndhuwur para prajurit,

Kapal kapindho mlebu pelabuhan kanthi cepet, ngliwati sisih mburine kanthi sempit lan ngoyak pojok tengen buritan sadurunge muter kanthi tajem, nabrak sisih pinggir kapal menyang pelabuhan, lan ngrusak dermaga kayu sing jembar. Maneh, pelabuhan kasebut muni banter, nggereng nganti nabrak lan jeritan para pedunung sing kaget. Sepuluh kapal abot liyane

Kapal-kapal mlebu pelabuhan, katon kaya tembok kayu, tali, lan layar sing gedhe banget sing koyone nguntal teluk; lan tanpa tandha-tandha kru ing tiang, yardams, utawa dek, pelabuhan Messina katon dikepung dening armada kapal hantu sing nyerang.

Lan kepiye, yen ora amarga campur tangan ilahi sing katon, lambung kapal loro kasebut tetep utuh sanajan bagean gedhe saka dermaga pelabuhan rusak, dipencet ing garis pantai minangka deretan serpihan sing numpuk. Cedhak ing mburine, sepuluh kapal liyane nyusup menyang teluk, pungkasane alon-alon dadi sepi. Ing ngarepe akeh kapal sing ora diundang, wong-wong padha mlayu-mlayu kanthi terang-terangan kaya serangga sing panik; pelabuhan kasebut dadi kacau balau. Kanthi haluan Santa Godeberta sing dikunci ing daratan, Kapten Pelabuhan lan pengawale menek ing ndhuwur dek ngarep kapal kasebut.

Wong lanang sing ora nganggo klambi, kringeten, lan lara metu saka palka. Dheweke tiba ing tembok sing cedhak, lan ngglinghing mudhun ing dek. Dheweke mbungkuk, ndhingkluk kaya wong mabuk. pelaut. Mripate peteng lan katon tatu, kaya pucuk driji . Penjaga pelabuhan ngrubung dheweke nalika liyane mlebu ing palka kapal .

Kapten pelabuhan nuduhake saka ndhuwur siraha. "Pedhot layare! Kapal iki tetep ana!" Sawetara tukang pelabuhan menek tali-temali. Dheweke nyedhaki wong sing kringeten lan mbengok; "Ngendi Kapten kapal iki?" Dheweke noleh menyang lawang palka kapal lan mbengok, "Aku pengin kabeh kru menyang dek! Gawanen kabeh!" Dheweke noleh maneh menyang wong reged kasebut. "Sapa sing mimpin armada iki?"

Wong lanang mau mangsuli kanthi cara sing ora jelas, amarga demam, "Ora ana kapten—ora ana armada—mung samudra. Samudra ngaku wong mati—kabeh mati."

Pandhe pelabuhan mbisiki kupinge kapten , "Dheweke mendem, mesthi wae."

Kapten pelabuhan nerusake pitakone. "Apa jenenge kapal iki? Armada iki arep budhal menyang Genoa, ya?" Dheweke mriksa tumpukan muatan. Dheweke ndeleng dek kapal liyane. "Kapalmu kebak muatan sing ora bisa ditampung. Kepiye carane supaya kapal-kapal kuwi tetep ngambang, mung Gusti Allah sing ngerti. Saka ngendi kowe entuk kabeh muatan iki?"

Wong lanang mau kasil mangsuli, "Kapal iku—Santa Godeberta—saka Kaffa, menyang Genoa."

Kapten mrentahake rong prajurite, "Tangia dheweke. Wenehana ambegan." Dheweke ngomong karo wong liya sing ngadeg ing sandhinge, "Jupuk banyu sak ember. Wenehna dheweke supaya sadar." Kapten nggeleng lan nggumam, "Kaffa—karo muatan iki?" Dheweke ndeleng barang-barang sing diiket sing nutupi meh saben bagean dek lan weruh tikus ireng mlayu-mlayu ing antarane tong. Dheweke nyilangake tangane. "Ora bakal sewu taun maneh."

"Kapten!" Ana swara saka njero palka kapal. "Mung ana limang wong ing kene, lan palka iki kebak banget." Kapten pelabuhan mandeng palka kasebut.

mlebu nalika wong lanang mau metu lan ngusap kringet saka bathuke. Dheweke nerusake, "Kapten, wong-wong iki lara—mesthi lara. Kita kudu nggawa dheweke." Rong pengawal ngulurake tangane pelaut reged mau lan ngangkat dheweke supaya ngadeg. "Argh!" Wong lanang mau mbengok lan ambruk lemes. Para penjaga sing kaget ngeculake dheweke menyang dek lan wong lanang sing semaput mau ngglethak, tangane nutupi sirahe lan nuduhake sepasang benjolan ireng sing bengkak, kaya apel bosok, sing metu saka kelek. Benjolan sing pecah bocor nalika campuran nanah lan getih ireng nglumpuk ing dek. Para penjaga ngusap tangane ing sikil celanane. Ambune tengik umob s pelaut sing lagi turu. Kaptene nutupi irung lan cangkeme banjur mundur. "Demi Gusti Allah !"

Banjur dhèwèké noleh lan mbengok, "Ninggalaké prau! Aja ndemek apa-apa! Ana pageblug ing prau!" Para pengawal mabur menyang haluan kapal nalika para pandhe besi mlayu mudhun ing tali-temali, sawetara mlompat menyang banyu.

Sajrone wektu sing cendhak, kabeh rolas kapal diamanake ing pelabuhan, dijaga dening atusan prajurit bersenjata sing ditugasake kanthi prentah kanggo ngendhegake, sanajan nganggo kekuwatan sing bisa mateni, sapa wae sing nyoba numpak utawa ninggalake kapal. Lan mung sajrone sedina, desas-desus babagan kapal sing kena kontaminasi nyebar ing saindenging Messina.

Ing dina kapindho, kru armada njaluk dhokter supaya numpak prau lan ngrawat wong lara. Pejabat kutha mung sarujuk kanthi syarat yen dhokter kasebut munggah ing prau, dheweke kudu tetep ana ing kono. Ora ana dhokter kutha sing sarujuk. Pejabat pelabuhan ngirim panganan lan banyu nganggo ember nganggo tali. Sawise dikosongake, ember-ember kasebut tetep ana ing prau. Kanthi cara iki, kabeh pancegahan ditindakake kanggo ngkarantina kapal.

Ing dina katelu, ambune pati nyebar ing dermaga; kagawa menyang daratan dening angin segara. Liwat peringatan saka dokter, para penjaga diprentahake mundur amarga wedi yen angin nggawa penyakit kapal. Amarga para penjaga luwih adoh saka kapal, surup wis teka kanthi sepi ing dermaga lan tikus-tikus, sing kebak ngelak, nglumpukake wani kanggo ngrayap mudhun ing derek kapal, mudhun ing tali pengikat, lan menyang dermaga mung kanggo mlayu lan gabung karo sedulur-sedulure sing padha-padha tikus ing dermaga.

Ing dina kaping enem, akeh pengawal sing lara. Wong akeh sing nesu padha nglumpuk ing pelabuhan lan para pejabat kutha ora duwe pilihan liya, kajaba mrentahake rolas kapal metu saka pelabuhan, kargo lan kabeh, supaya ora diobong. Ndeleng bathi cepet lan lelungan gratis menyang pelabuhan Eropa liyane, para pelaut sing ditugasake saka Genoa, Marseilles, Corsica lan Sardinia sarujuk kanggo mbagi bagean saka kargo armada sing larang regane kanggo nglayani kapal metu saka pelabuhan lan menyang macem-macem kutha pesisir.

Lan ing dina kapitu, pelabuhan ngusir kapal-kapal menyang segara. Sanalika, Black Armada Kematian bubar, lan umume kapal-kapale budhal layar menyang pelabuhan liyane kajaba Genoa. Dek-dek sing biyen rame saiki kosong—siji -siji, penumpang lan kru wis suwe mbuwang saben kapal sing kebak wabah menyang segara nganti ora ana sing slamet saka perjalanan kasebut.

Sanajan katon ora katon ing lumahing, Messina wis dikutuk wiwit, sanajan pelabuhane wis diresiki saka kapal-kapal Genoa, Wabah Gatestone tetep ndhelik ing bayangan ing sangisore dermaga. Numpak ing mburi tikus dermaga sing kena infeksi yaiku kutu sing uga kena infeksi, sing lagi meteng amarga penyakit. Wetenge kaya rahim Neraka sing cilik banget—sing lagi nglairake —siap nglairake ramuan setan. Lan kejahatan Iblis berkembang. Sajrone sawetara minggu, ibune Lazarus sing jahat ngowahi kabeh penduduk Messina dadi kebon apel ireng sing akeh woh-wohan—mateng karo pati lan lemu nganti pirang-pirang minggu.

pemetikan dheweke.

Dadi, kedadeyan yen Wabah Agung muncul saka dermaga lan nyebar menyang daratan, mung ninggalake kutha sing rusak. Wabah kasebut kobong dadi geni alas nalika wayahe pungkasan Eropa wis tekan.

Cangkem Gunung

Wis luwih saka telung minggu wiwit Lazarus teka ing Mountain Mouth. Sajrone wektu kasebut, awake saya atos kanthi otot sing jelas lan bobot sing ilang ing tangan lan sikile mung ditransfer menyang swiwine sing saiki luwih abot lan kenceng otot. Penerbangan cendhak antarane watu lantai wis berkembang dadi penerbangan sing luwih dawa ing papan sing luwih dhuwur. Dheweke ora maneh menek tembok menyang pinggiran watu cedhak atap; nanging dheweke mabur langsung menyang kana. Dheweke ngumpulake kayu bakar ora kanthi mlaku ngubengi sisih mburi Mountain Mouth, nanging kanthi mabur ing ndhuwur puncak lan bali maneh. Sanajan duwe kemampuan anyar iki, dheweke ora ana ing kahanan kanggo lelungan menyang biara Italia. Sanajan penerbangan cendhak sing mbutuhake gaweyan apa wae, kaya ngumpulake kayu, nyolong ambegan. Lan dheweke ngerti yen kanggo nyebrang Teluk Leon menyang Pulo Corsica, utawa saka Pulo menyang daratan Italia, dheweke kudu mbuktekake awake dhewe bisa tetep mabur paling ora setengah wengi.

Adhem sing banter nyebul saka sisih lor. Lembah watu-watu kasebut katon ditutupi lapisan es tipis sing ditinggalake dening udan es wengi sadurunge. Ing njero gua, Lazarus turu turu, ngglundhung ing sandhing geni sing wis mati, ambegane alon-alon mbentuk kabut ing udhara sing adhem. Ing ndhuwur dheweke, separo langit-langite kosong, karo kelelawar-kelelawar padha nglumpuk ing atap mburi sing luwih dhuwur saka guwa.

Lazarus nggresula lan narik awake luwih kenceng kaya bal. Isih turu, kupinge dikuncir lan dheweke nggoleki swara anyar ing njero guwa sing nggema ing njero tembok guwa. Dheweke mbukak mripate kanthi cepet; pupil mripate sing gedhe banget nyusut dadi titik ireng biru.

"Babi?" dhèwèké nyeluk, karo lungguh kanthi posisi sing luwih alus. Dhèwèké nguap nganggo taring lan ngusap raine. "Apa kuwi kowe?" Wangsulane karo nggresah. "Ora saiki, babi. Aku kesel banget." Lazarus nggoleki ing pepeteng mung kanggo nemokake celeng lagi nggolekake panganan ing karunge. "Babi! Ora!" Lazarus mlumpat lan mlayu menyang celeng. "Metu saka kana!" Kewan kasebut ngangkat siraha metu saka karung, waluh lemu ing untune. Kewan kasebut njerit lan mlayu metu saka guwa karo suapan.

"Aja nganti kaya ngono," ujare Lazarus karo bingung nggoleki isi karung kasebut. Dheweke njupuk botol getih lan mriksa. Kejaba retakan tipis ing sisih pinggire, wadhah kasebut tetep ditutup rapet lan ora pecah. Lega, saiki dheweke duwe gagasan liya lan dheweke mbukak karung kasebut lan nemokake yen babi hutan wis ngrebut kabeh remah-remah panganan.

"Babi!" dhèwèké mbengok. Lazarus njupuk tas kulit cilik saka karung lan nyelehaké botol lan barang-barang liyané sing dianggep penting kanggo disimpen ing cedhaké.

Banjur dhèwèké bali menyang geni sing wis meh mati karo nggawa dompet kuwi. "Kenapa?" Dhèwèké nyelehake dompet ing sandhingé lan ngobong geni nganggo kayu bakar anyar. "Aku wis mbagi pangananku karo kowé!" Dhèwèké mbuwang kayu bakar liyané ing ndhuwur bara geni sing murub lan njerit menyang lawang gua — swarané kaya wong sing ngliwati bolongan kaya lonceng ngliwati kabut "Kowé aja nyolong!" Sawetara kelelawar mabur, ngubengi guwa, nalika kayu sing kumelun kobong. Lazarus madhang ngliwati geni.

Seminggu maneh liwat nalika salju anyar nutupi Mountain Mouth. Sajrone wektu kasebut, Lazarus ngethok mburi jubahe supaya swiwine nggantung ing njaba. Dheweke uga bali nganggo topeng. Owah-owahan iki perlu yen dheweke pengin ngubengi puncak Mountain Mouth kanthi dawa tanpa beku. Lan karo iku, dheweke bisa tetep mabur meh telung jam. Nanging, telung jam wae ora cukup kanggo nyabrang segara. Kanthi mangsa adhem sing cepet nyedhak lan dheweke ora duwe panganan, Lazarus pungkasane ambruk amarga keluwen, kesel, lan kadhemen banget. Puncak saka kahanan sing ora bisa ditanggung iki ndadekake dheweke bali menyang guwa—kanggo nimbang maneh janjine.

Esuk wis teka karo segara lintang sing klelep—mati ing langit abang. Ing njero Ing guwa, Lazarus sing lesu nguripake geni maneh lan ngglethak. Dheweke ndeleng saka langit-langit sing meh sepi—mung kari seperempat kelelawar. Lan dheweke ngglethak ing kono, mikir apa arep mabur bali menyang Biara; nyolong ing wayah wengi lan bali menyang guwa, diisi maneh karo bekal pawon.

Dhèwèké ngambu udhara nalika ambuné wis dikenal isih ana ing njero udhara. Wetengé mules kaya kram. Lazarus mlayu nyabrang lantai, ngangkat watu gedhe, mbukak swiwine, lan mabur ing awang-awang. Dheweke mubeng ing njero gua karo mripate mandeng lawang mlebu lorong. Ora ngerti Lazarus, celeng mau mlebu, obah alon-alon, mlaku alon-alon menyang karung Lazarus sing isine bekal kosong. Banjur kewan mau mlebu ing bolongan kasebut. Lazarus nyilem karo watu kasebut lan nabrak endhase. Celeng mau njerit lan kelelawar njeblug saka langit-langit.

Celeng mau metu saka guwa kanthi sempoyongan. Amarga ngelih banget, dheweke ngangkat watu kasebut lan ngoyak . Bebarengan, dheweke mlayu metu saka guwa lan nyabrang lembah watu. Lazarus ngrebut babi sing njerit nalika loro-lorone ngliwati pucuk gunung, mudhun ing lereng wetan. Kanthi bingung, babi mau mandheg lan noleh marang dheweke, nggebug gading. Ing wayahe iku, watu Lazarus nemokake bekase — celeng mau wis ora ana.

Kanthi ambegan sesek lan kesel banget, Lazarus nyekel kuku mburi babi kasebut lan nyeret munggah ing punggung bukit, menyang guwa. Nalika dheweke nyedhaki pucuke, dheweke ngerti kahanane . Dheweke ngangkat raine, merem ndeleng fajar abang sing kobong, lan saiki dheweke ngerti yen dheweke ngadeg ing njaba guwa nalika srengenge munggah. Kanthi panik, dheweke narik babi lanang kasebut ngliwati pucuk lan mudhun ing sisih sing peteng. Angkat demi angkat, Lazarus nyeret babi kasebut nyabrang kali sing garing, ngliwati dalan liwat salju lan menyang guwa. Salju numpuk ing ndhuwur babi kasebut lan leleh ing wulu kewan sing isih anget. Wektu liwati kaya untaian tawon. Srengenge saya mundhak, lintang-lintang saiki klelep ing geni. Gatel kobong srengenge nyusup ing kulit sing katon, nanging kanthi kekuwatan sing isih ana, Lazarus terus maju—sikil demi sikil, yard demi yard, tanpa nggatekake rasa lara.

Akhire, dheweke tekan cangkem guwa lan nyeret celeng mau menyang jerone guwa sing peteng. Sinar srengenge sing panas banget sumunar ing cakrawala. Lazarus berjuang kanthi panik narik lan narik kewan teles lan abot mau luwih adoh menyang pepeteng. Bokonge babi lanang Sikilé kejawab watu ing dasar guwa; lan Lazarus narik metu. Dhèwèké ngadeg lan nyepakaké awaké kanggo narik liyané nalika sinar cahya abang tipis— benang sing ora luwih amba tinimbang jaring laba-laba —nembus celah sing adoh ing ndhuwur pucuk punggung wétan sing adoh . Garis cahya abang sumunar ngliwati lembah watu, mlebu ing cangkeme guwa lan nyimpang nglawan kuku mburi babi lanang sing teles. Sinar kasebut banjur ngganti arah, munggah saka sikil babi lanang, pungkasane nabrak mripate Lazarus kanthi resik.

Bocah lanang mau ngeculake babi lanang mau lan mbuwang awake menyang pepeteng. Dheweke nggeliat lan

nggremet ing lantai guwa kaya-kaya nyoba mlayu saka mega tawon sing nesu. "Oh Gusti! Aduh! Aduh!"

Kumelun belerang lan awu abu-abu metu saka saben bagean awake, brume kuning sing bledug tumpah deres ing ndhuwur lantai guwa. Kanthi wuta, lan tangane ngobahake, dheweke ngadeg lan kesandhung luwih jero menyang njero guwa, kaya dene babi sing bingung metu saka guwa. Awu kuning ngetutake Lazarus nalika dheweke mlayu ngliwati lorong lan mlayu menyang jerone guwa sing paling peteng.

"Gusti! Hiss!" Dhèwèké ambruk lan ngglindhing ing ndhuwur karung dadakan isiné bekal.

"JERIT!" Kelelawar sing kaget njeblug saka langit-langit lan mubeng ing ndhuwure dheweke. Saiki muter-muter lan nyakar lantai guwa, narik karung nutupi dheweke, nyekel apa wae lan kabeh—ora ana sing bisa dikumpulake, diobahake utawa ditindakake, sing bisa mbatalake apa sing wis ditindakake. Ora ana dompet, pandonga, utawa janji sing bisa mbatalake kedadeyan sing ora owah lan ora owah, kanggo Grotesque, sing biyen kobong dening srengenge. Wujud sing ngebul narik karung bekal ing ndhuwure dheweke, banjur lungguh tegak, nyangga mundur nganggo tangan siji. Rai sing nguuh-uwuh munggah menyang langit-langit, gemeter amarga rai sing saya atos lan rapuh, ngetokake erangan pungkasan, "BAPAK!" Werna ilang, ninggalake permukaan sing atos, abu-abu kaya granit. Ing eri sing ilang, reca Lazarus sing wis mati isih ana—malah balunge dadi watu. Reca kasebut mlengkung lan tiba, siji tangane sing wedi diangkat menyang langit, driji ngrentang kaya-kaya nggayuh Sang Rama sing wis disembah. Lan nalika sisa-sisa pungkasan Sawise bledug lan pasir kuning ngenggoni, gua kasebut bali menyang kahanane sing umume resik lan kaya ruang bawah tanah, kajaba swara kelelawar sing copot, geni sing njilat geni sing murub, lan watu granit sing ditutupi jubah pengawal sing kebak bledug lan awu.

[Pungkasan Bab 10]

Karya sastra iki digawe

d khusus kanggo dedikasi

Edgar Allan Poe (1809—1849)

— Muga-muga warisane tetep urip ing njero ati kita kabeh —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~